

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/135/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216204495
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2020:4216204495.17

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v spore žalobcu: Milan Méri, s miestom podnikania Kozmonautov 80, Štúrovo, IČO: 37 611 534, zastúpený advokátom: JUDr. Jaroslav Paták, so sídlom F. Rákócziho 60, Štúrovo, IČO: 36 111 643 proti žalovaným: 1. Q. A., nar. 18.9.1969, 2. C. A., nar. XX.X.XXXX, obaja žalovaní bytom Hlavná 32, Búč a obaja žalovaní zastúpení spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Ladislav Magyerka, s.r.o., Ernestova bašta 2, Nové Zámky, IČO: 36 857 751, o zaplatenie 1.687,06 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1.687,06 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobu voči žalovanej v 2.rade zamietla.

Žalovaný v 1. rade je povinný zaplatiť žalobcovi 100 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

Žalobca je povinný zaplatiť žalovanej v 2.rade 100 % náhradu trov celého konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia o výške náhrady trov konania, o ktorej súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu 4.4.2016, v znení spresnenia označenia žalovanej v 2. rade z 12.1.2018, si žalobca voči obom žalovaným uplatnil nárok na zaplatenie sumy vo výške 1.687,06 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia a náhrady trov konania. Uplatnený nárok žalobca odôvodnil tým, že žalovaný v 1. rade ho v júni 2015 telefonicky kontaktoval s otázkou, či sa ako podnikateľ zaoberá lepením drevených parkiet. Následne sa dohodli na obhliadke miesta výkonu prác, pri ktorej bola prítomná aj žalovaná v 2. rade. Žalobca navrhol cenu práce 8 eur/m² plus úhrada za ním dodaný materiál. Začiatkom mesiaca júl 2015 žalovaný v 1. rade ho kontaktoval s tým, že si u neho objednáva lepenie parkiet s termínom dokončenia koncom mesiaca júl 2015 z dôvodu, že žalovaní boli nútení sa vysťahovať z bytu, ktorí mali v nájme. Žalovaná v 2. rade sa SMS správou z 9.7.2015 informovala o čase nástupu na výkon prác. Žalobca, ktorý k výkonu prác objednal lepidlo a čistiace utierky, dňa 13.7.2015 nastúpil k výkonu so spolupracovníkom W. M.. Žalobca sa pred začiatkom výkonu prác potreboval uistiť, či podklad, na ktorý má lepiť parkety je dostatočne suchý tak, ako to tvrdili žalovaní pri obhliadke. Žalobca však zistil, že z dôvodu zvýšenej vlhkosti podklad nie je vhodný na lepenie. Upozornil na to oboch žalovaných s tým, že je to možné vyriešiť polyuretánovým náterom PU280. Na otázku žalovanej v 2. rade, aké problémy prichádzajú do úvahy v prípade lepenia parkiet bez aplikácie náteru, žalobca odpovedal, že môže dôjsť k napučaniu parkiet a ich zdutiu. Žalovaná v 2.

rade na odpoveď žalobcu reagovala tým, že to nevadí, že parkety sa zošlapú. Žalobca preto žalovaným oznámil, že pokiaľ sa nepoužije navrhnutá tekutá hydroizolácia, parkety lepiť nebude. Až na základe uvedeného žalovaní súhlasili s navrhnutým postupom. Dňa 13.7.2015 žalobca od žalovaných obdržal zálohu 1.600 eur a ešte v ten deň priniesol 1 balenie polyuretánového náteru, ktoré mal skladom (11 kg), a so spolupracovníkom napenetroval dve izby na poschodí, bez nároku na odmenu za vykonanú penetráciu. V ten istý deň začali aj s lepením parkiet v uvedených izbách. Žalobca súčasne doobjednal ďalšie 4 balenia (44 kg) materiálu, ktoré žalovanému v 1. rade dodal 14.7.2015 s tým, že zvyšné priestory natrie žalovaný v 1. rade sám v dňoch 14.7.2015 a 15.7.2015, aby za penetračné práce nemusel platiť, keďže tieto neboli zahrnuté v dohodnutej cene práce. Spolu žalobca dodal 5 kusov (55 kg) hydroizolácie PU280. Počas lepenia parkiet žalobca so svojim spolupracovníkom zistili, že parkety dodané žalovanými sú v rôznych dĺžkach a šírkach. Rozdiel v šírke bol až do 5 mm, niektoré parkety boli zrezané do kónusu a rozdiel na začiatku a konci parkety bol aj do 5 mm. Počas lepenia 3 radov boli parkety vytriedené lebo sa nedali uložiť bez viditeľných medzier. Žalovaný v 1. rade bol žalobcom, za prítomnosti jeho spolupracovníka W.. M., upozornený na nedostatky parkiet s tým, že tieto sa nedajú položiť bez medzier (žalovaný v 1. rade to priznal vo svojom liste z 22.2.2016). Žalovaný v 1. rade sa vyjadril tak, že ďalšie parkety kupovať nebude, a že pre krátkosť času to musí byť nejako položené. Žalobca z obavy, že nebude mať dostatok parkiet tieto nemohol príliš preberať a snažil sa so svojim spolupracovníkom rozdiel v šírkach jednotlivých parkiet rovnomerne rozdeliť do strán, aby sa medzery opticky zmenšili. Žalovaný v 1. rade odmietol nekvalitné parkety reklamovať u predajcu, keďže si ich pred tromi rokmi doniesol z Kanady a už nemal možnosť ich reklamovať. Žalobca so spolupracovníkmi - M., Y. - pokračoval v lepení parkiet dňa 16.7.2015, pričom žalovaný v 1. rade bol opätovne upozornený na nekvalitu parkiet, avšak naďalej trval na dokončení podlahy. Dňa 21.7.2015 žalobca s W.. M. montovali u žalovaných obvodové lišty dodané žalobcom, avšak práce nebolo možné dokončiť z dôvodu, že žalovaní nemali osadené rámy dverí. Z uvedeného dôvodu sa žalobca dohodol so žalovanými, že mu tieto do týždňa zavolajú, keď budú rámy osadené, aby mohol dokončiť olištovanie. Žalovaní sa neohlásili, a tak žalobca telefonicky začiatkom augusta kontaktoval žalovanú v 2. rade s otázkou, kedy bude možné práce dokončiť, aby mohlo dôjsť k finančnému vyrovnaníu. Žalovaná v 2. rade odpovedala s tým, že sa sťahovali, že dom je hore nohami a že žalobcovi zavolajú. Žalovanej v 2. rade bol na jej dotaz oznámený aj zostatok, ktorý majú žalovaní doplatiť. Dňa 1.9.2015 zaslal žalobca žalovanej v 2. rade SMS, v ktorej žiadal o termín možného ukončenia prác a finančného vyrovnaníu. Žalobca sa so svojou manželkou dostavil k žalovaným a na dotaz žalobcu, kedy môže prísť dokončiť dielo, žalovaný v 1. rade reagoval kritikou prác žalobcu, s poukazom na medzery v parketách. Žalobca poukázal na to, že žalovaný v 1. rade bol upozornený na to, že parkety sa nedajú uložiť so 100% kvalitou, avšak bol to žalovaný v 1. rade, ktorý trval na dokončení diela aj napriek uvedeným skutočnostiam. Na záver stretnutia žalovaný v 1. rade skonštatoval, že má výhrady voči položeniu asi 3 parkiet na ploche 1,5 m², kde boli viditeľnejšie medzery. Žalobca navrhol žalovanému v 1. rade, že mu predmetné parkety vymení, keďže tento uviedol, že mu ostali 2 balíky parkiet. Žalovaný v 1. rade na túto ponuku nereagoval a uviedol, že za vykonanú prácu nezaplatí, že si to musí premyslieť. Dňa 3.9.2015 obdržal žalobca od žalovanej v 2. rade SMS, v ktorej mu oznamovala, že manžel išiel vec konzultovať s právnikom. Žalobca vystavil žalovaným dňa 4.9.2015 všetky účtovné doklady a tieto im zaslal. Žalovaný v 1. rade reagoval až na upomienku z 15.10.2015 stanoviskom, v ktorom poprel existenciu akéhokoľvek dlhu z uvedeného právneho vzťahu. Obdobne reagoval aj vo svojom liste z 22.2.2016 na výzvu právneho zástupcu žalobcu zo 17.2.2016. Žalovaní neuhradili zostatkovú hodnotu ceny diela vo výške 1.687,06 eur.

2. Žalobca za dôkaz označil výsluch strán sporu, výsluch svedkov W.. M., Y., N. M. - manželky žalobcu, úradný preklad SMS žalovanej v 2. rade, list žalovaného v 1. rade z 19.10.2015 a z 22.2.2016, faktúry dodávateľov žalobcu, znalecký posudok, doklad o zálohe, vyúčtovaciu faktúru, upomienku, výzvu právneho zástupcu žalobcu.

3. Žalovaný v 1. rade vo svojom vyjadrení doručenom súdu 3.11.2016 uviedol, že žalobca mal pri ohliadke stavby v júni 2015 dôkladne prezrieť a zvážiť všetky okolnosti relevantné k zisteniu ceny a termínu dodávky, čo žalobca neurobil a malo to katastrofálne následky vedúce k súdnemu konaniu. Ďalej uviedol, že dohoda o vykonaní prác vznikla v deň, keď sa strany dohodli na cene, termíne a spôsobe dodávky budúcich prác koncom júna 2015, pri ohliadke, kedy boli na stavbe 3 kusy parkiet, ktoré žalobca mal možnosť preskúmať, premerať. Krabice parkiet boli uskladnené v Gbelciach a žalobcovi navrhol pri ceste späť do Štúrova, aby si ich prezrel, čo žalobca odmietol. Predmetom dohody bolo lepenie parkiet zakúpených v Kanade, dodanie lepidla žalobcom a lepenie podlahových lišt dodaných žalobcom. Dohoda nezahŕňala iné úkony žalobcu a ani iný materiál dodaný žalobcom. Zdôraznil, že

parkety sa v Kanade bežne klincujú o drevenú podlahu. Pri zriedkavom lepení sa dodržiava iný postup ako v Európe, preto žalobcovi ponúkol prezretie videa, kde sa kopú a bijú parkety gumovým kladivom, aby sa dosiahol žiadaný efekt, ale žalobca inštrukčné video vidieť nechcel. Podľa žalovaného v 1. rade, žalobca mal nastúpiť na práce 1.7.2015, pričom nastúpil 13.7.2015, keď vedel, že žalovaný má vypratať prenajatý byt ku koncu mesiaca júl 2015, na základe mimosúdnej dohody, po nezákonnej výpovedi nájmu prenajímateľom. Po dokončení parkiet mali prísť iné firmy osadiť zárubne dverí a zmontovať drevené schody. Konečná montáž schodov prebehla v jeden deň, stanovený mesiacmi pred lepením parkiet a mohla byť vykonaná iba po nalepení parkiet. Žalovaný v 1. rade poprel, že by pri obhliadke niekto niečo tvrdil, lebo nikto z nich nemal potuchy aké vlastnosti má podklad spĺňať. Podľa žalovaného v 1. rade sa žalobca mal v deň obhliadky uistiť, či podklad, na ktorý sa budú parkety lepiť, je dostatočne suchý, pretože tento fakt vo veľkom ovplyvňuje cenu prác zahrnutých v dohode. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že týždeň pred montážou schodov mu žalobca povedal, že napriek dohode to bude zo strany žalovaného v 1. rade vyžadovať viac práce a peňazí ako sa dohodli. Podľa žalovaného v 1. rade je to vydieranie v jeho tiesni, o ktorej žalobca vedel. Žalobca mu dal ultimátum, aby on (žalovaný v 1. rade) naniesol hydroizoláciu a nevráti sa, pokiaľ tak neurobí. Žalovaný v 1. rade taktiež uviedol, že vlastníkom domu v K., kde sa lepili parkety, je iba on a jeho žena dom nevlastní. Žalovaný v 1. rade poukázal aj na skutočnosť, že jeho žena sa volá C. A.. Konštatoval, že žalobca jednoducho menil dohodu o dielo. Taktiež uviedol, že koncom mesiaca júl 2015, keď žalobca prácu dokončil s tým, že po osadení dverí príde dokončiť listy, žalobcovi zaplatil celú dohodnutú sumu v hotovosti, z ruky do ruky. O niekoľko týždňov žalobcovi oznámil, že má odstupiť od zmluvy a žalovať ho za kvalitu vykonanej práce s tým, aby parkety odstránil a vymenil na vlastné náklady, čo uviedol vo svojom liste z 22.2.2016. Na to sa žalobca objavil so ženou a ponúkol sa, že vymení tie najhoršie lišty, pričom nešlo o 2-3 kusy ako to tvrdí žalobca. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že on s tým súhlasil, ale žalobca sa viac neobjavil a ani lišty nedokončil a ani výmenu parkiet nevykonal. V septembri 2015 mu žalobca poslal dve faktúry, vymáhajúc fiktívne platby. On mu všetko zaplatil v júli 2015 v hotovosti. Pri prevzatí hotovosti mu žalobca ani raz nedal žiadny príjmový doklad. Jeho manželka so žalobcom nemala žiadnu dohodu, nevie o cenách, o dohodách, nie je vlastníkom domu, majú legálne rozdelený majetok. Keď žalobcovi niečo prišlo z jej telefónu, bolo to vždy na jeho (žalovaného v 1. rade) príkaz. On si zvykol, že jeho listy, telefóny sú vybavené niekým iným. V závere zdôraznil, že s manželkou sú kanadskí občania a požiadal o anglického tlmočníka s americkým akcentom.

Za dôkaz žalovaný v 1. rade označil výsluch žalobcu a všetkých predvolaných svedkov, videozáznamy a fotografie, písomnú konverzáciu so žalobcom a právnym zástupcom. Pripojil aj list vlastníctva (LV) č. XXX pre k.ú. K..

4. Žalobca v replike doručenej súdu 13.4.2017 opísal priebeh obhliadky tak, že v deň jej konania, na ktorej sa aktívne zúčastnila aj žalovaná v 2. rade, prišiel žalovaný v 1. rade za žalobcom autom, aby ho na miesto výkonu prác dopravil. Na dotaz žalobcu, či si má so sebou zobrať aj vlhkomer na meranie vlhkosti podkladu, toto žalovaný v 1. rade odmietol s tým, že betónovanie podkladu bolo realizované pred rokom a za ten čas podklad musel vyschnúť. Predmetom obhliadky bolo miesto výkonu prác a vizuálne posúdenie povrchu, jeho rovnosť, množstvo cementu, či neexistujú výškové rozdiely a podklad nie je mäkký. Bežne sa meria aj vlhkosť, ku ktorej v deň obhliadky nedošlo z uvedených dôvodov, no došlo k nej pred začatím výkonu prác. Žalobca poprel, že by mal možnosť prezrieť si parkety, a to ani 3 kusy spomínané žalobcom. Pár dní po obhliadke doniesol žalovaný v 1. rade do obchodu žalobcu jednu parketu v dĺžke cca 30 cm. Žalobca poprel, že by mu bola vytvorená možnosť prezrieť si parkety v Gbelciach a poprel aj žalovaným v 1. rade tvrdý termín nástupu na výkon práce 1.7.2015, pričom poukázal na mail žalovanej v 2. rade z 9.7.2015, v ktorom žiadala potvrdiť termín nástupu žalobcu na výkon prác. Žalobca uviedol, že sa o presnom dni začatia výkonu prác nedohodli. Obsahom dohody bol termín niekedy začiatkom júla 2015 s tým, že žalobca dohodnuté práce vykoná určite do konca júla 2015, kým sa budú musieť žalovaní vysťahovať z bytu, pričom montáž schodov žalovaní nespomínali. Súčasne uviedol, že tvrdenie žalovaného v 1. rade o vyplatení celej dlžnej sumy nie je logické, pri výhradách žalovaného v 1. rade k práci žalobcu. Svedok W. M. vie potvrdiť, že žalobcovi žiaden zo žalovaných žiadnu sumu nezaplatil a žalovaná v 2. rade sa v priebehu mesiaca august 2015 telefonicky u žalobcu informovala ohľadne zostatku dlžnej sumy. Ďalej uviedol, že z osobnej, telefonickej a mailovej komunikácie žalovanej v 2. rade s ním má vedomosť, že táto minimálne ovláda (aj) jazyk maďarský. Žalobca súčasne oznámil, že v mesiaci november 2016 bol jeho právny zástupca telefonicky kontaktovaný B. P. V., ktorý je advokátskym koncipientom zamestnávateľa Advokátska kancelária Mikáči s.r.o. so sídlom v Bratislave. Menovaný sa predstavil ako právny zástupca žalovaného v 1. rade

a navrhol vyporiadanie predmetnej veci úhradou 50% z dlžnej sumy lebo v opačnom prípade si uplatní voči žalobcovi náhradu škody vo výške 8.000 eur. Takýto návrh bol odmietnutý. Žalobca súčasne navrhol výsluch B.. P. V..

5. Žalovaný v 1. rade v duplike doručenej súdu 26.6.2017 oznámil, že namiesto výrazov žaloba, žalobca, žalovaný preferuje návrh, navrhovateľ, odporca, lebo výraz žalovaný je spojený s duševným týraním a slovným ponižovaním a za dvadsať rokov v Kanade si od dehonestácie odvykol. V ďalšom zopakoval, že jeho manželka sa volá C. A.. Zdôraznil, že predmetom konania je vymáhanie údajného dlhu, ktorý nebol dokázaný a validovaný. Uviedol, že keď k žalobcovi prišiel svojim autom, robil mu láskavosť, aby žalobca nemusel vlastným autom ísť do K.. Bolo to v júni 2015, po telefonickom rozhovore. Prísľub začatia prác bol prvý júlový týždeň 2015, preto tá urgencia v SMS z 9.7.2015. Poprel tvrdenie žalobcu, že sa ho žalobca pýtal, čo si má so sebou doniesť na obhliadku. On žalobcovi požičal aj vodováhu, ukázal mu vzorku parkiet a ponúkol mu, že cestou späť z Búču do Štúrova sa zastavia v Gbelciach, kde si žalobca môže prezrieť kvalitu 180 m² parkiet. Na stavbe mal 3 kusy parkiet z dôvodu určenia výšky pri pokládke dlaždíc. Manželka sa počas obhliadky nezdržovala v Búči lebo učila v Gbelciach a cestou späť sa pre ňu v Gbelciach zastavili. Žalobca za prítomnosti manželky (žalovanej v 2. rade) jednoznačne odmietol obhliadku parkiet. Žalovaný v 1. rade taktiež uviedol, že v januári 2015 ukladali izoláciu a izolačnú reflexnú fóliu pod cement, prečo by mal žalobcu zavádzať o čase realizácie podlahy. Ďalej uviedol, že ho žalobca vydieral aplikáciou postupov, ktoré neboli zahrnuté v slovnej dohode, čo malo za následok postupné zvyšovanie ceny konečných prác. K potrebe nanosenia parozábrany uviedol, že žalobca nameral vlhkosť medzi 2,1% - 2,2%, pričom na betónovom podklade musí byť 2% a menej. Z dôvodu minimálnych rozdielov žiadal, aby žalobca predložil kalibračný certifikát prístroja a denník meraní, nakoľko sa podľa žalovaného v 1. rade malo realizovať viacero kalibračných meraní. Pokiaľ tak žalobca nespraví, žalovaný v 1. rade nevidí opodstatnenosť aplikácie parozábrany. Súčasne uviedol, že žiada vrátenie ceny vyúčtovanej parozábrany Wakol PU280 v hodnote 751,74 eur a poplatok za jej nanosenie 2 eur/m², t.j. 306,92 eur, celkom 1.058,66 eur. V súvislosti s kvalitou parkiet vyslovil počudovanie, prečo žalobca pokračoval v pokládke parkiet s tvrdými nedostatkami. Zdôraznil, že v Kanade sa lepia parkety zriedkavo, len do hrúbky 2,4 mm, kým jeho parkety mali hrúbku 2,5 mm. Preto pokládka sa mala zrealizovať so zvýšenou obozretnosťou. Postupy pokládky parkiet v Kanade z priloženého videa neboli žalobcom dodržané a poukázal na priložené video a fotky zrealizovaných prác. Iný remeselník použil krabicu tých istých parkiet na realizáciu barového pultu s perfektným výsledkom, ako to vidieť na fotkách. Súčasne žalovaný v 1. rade žiadal o dokladovanie remeselnej pripravenosti žalobcu, W.. M. Q. Y.. Y. výučnými listami v obore, napr. stolár a žiadal žalobcu o odškodnenie v celkovej výške 11.691,39 eur za požadovanú výmenu parkiet. Žalovaný v 1. rade ďalej uviedol, že žalobca obdržal zálohovú platbu vo výške 1.600 eur za prítomnosti jeho manželky C. A. dňa 13.7.2015, pričom nevystavil príjmový doklad. Podľa žalovaného v 1. rade je zálohová faktúra č. 150800002 neplatná rovnako ako faktúra č. 1510043 vystavená v ten istý deň. Podľa žalovaného v 1. rade tieto faktúry boli žalobcom vystavené po tom, ako mu on oznámil, že mieni odstúpiť od dohody a žalovať ho za znehodnotenie dovezených parkiet. Taktiež uviedol, že všetky dohodnuté platby, t.j. spolu dve - boli zrealizované v mesiaci júl 2015 v hotovosti, za prítomnosti jeho manželky C. A., a to diskrétno. Pán M. nič vidieť nemohol, lebo po skončení prác upratoval, nosil náradie do auta. Montáž obvodových líšt nebola dokončená lebo zárubne neboli osadené a neboli namontované ani v polkruhoch. Neboli namontované ani prahy a prechody medzi dlažbou a parketami. Keď žalobca v auguste 2015 zatelefonoval, že by prišiel práce dokončiť, manželka C. A. ho informovala, že on uvažuje o súdnom spore. Žalobca sa domáhal stretnutia, že chyby napraví. Dňa 1.9.2015 poslal SMS, kde sa prvý raz zmienil o finančnom vyrovnaní. Keď súhlasil, aby žalobca prišiel, objavil sa žalobca s manželkou, ktorá začala vykrikovať o výbornej kvalite práce jej manžela. Preto manželku žalobcu poslal za dvere. Žalobca odišiel so svojou ženou a už sa nevrátil. Prácu nedokončil a dielo neodovzdal. Prísľub montáže schodov mal na posledný júlový týždeň 2015. Žalovaný poprel, že by do obchodu žalobcu priniesli parketu. Uviedol, že do obchodu žalobcu priniesli kľúče od domu. U B.. V.Ó. bol na konzultácii a tento mu navrhol ponuku mimosúdneho finančného vyrovnania. Z ústretovosti a veľkodušnosti voči žalobcovi súhlasil, a tak B.. V. kontaktoval právneho zástupcu žalobcu, ktorý vetou - vy si viete vybrať klientov - ponižil B.. V. aj jeho (žalovaného v 1. rade).

6. Žalovaný v 1. rade na výzvu súdu, aby spresnil svoje podanie v časti peňažného nároku voči žalobcovi v podaní doručenom súdu 9.10.2017 uviedol, že ak žalobca odstúpi od zmluvy, nemieni si uplatniť žiadny nárok a ak žalobca zotrvá na podanej žalobe, mieni si uplatniť nárok na zaplatenie sumy vo

výške 1.058,66 eur a vo výške 11.691,39 eur a podať žalobu z dôvodu ohovárania, hanobenia a šírenia falošných informácií.

Vzhľadom na obsah podania žalobcu a najmä tam použitý podmieňovací spôsob „ak.. mieni si ...“, súd podania žalobcu nepovažuje za vzájomnú žalobu žalovaného v 1. rade.

7. Žalobca v podaní na čl. 109 spresnil označenia žalovanej v 2. rade, ako C. A..

8. Súd otvoril vo veci pojednávanie dňa 6.3.2018.

9. Žalobca zotrval na podanej žalobe a detailne popísal skutočnosti tvrdené v žalobe a svojich vyjadreniach, pričom spresnil, že na obhliadky chodí svojim autom. Keď žalovaný v 1. rade nástojil, že ho zoberie, a že betón je suchý, nechcel mu prejavíť nedôveru. Informoval žalovaného v 1. rade, že suchosť betónu sa aj tak skontroluje. Totižto aj za merania pri obhliadke si pýta peniaze a v čase keď ho navštívil žalovaný v 1. rade tohto nebral ako zákazníka, len ho informoval za koľko lepí parkety s lištami. Až po týždni po obhliadke žalovaný v 1. rade prejavil záujem o jeho prácu lepenia parkiet v dome. K lištám v oblúkoch žalobca uviedol, že chcel lišty narezat' na kúsky a takto ich nalepiť, avšak žalovaný žiadal, aby lišty ohol do oblúku, lebo nesúhlasil s ich nalepením po kúskoch. On lišty ohýnať nevie, nie je stolár, nemá na to ani vybavenie, no žalovaný trval na ohnutí. Keďže rámy dverí neboli v dome ešte osadené, so žalovanými sa dohodli, že lištvovanie s výnimkou oblúkov dokončia po osadení rámov dverí. Uviedol, že od žalovaného, v prvý deň keď prišli lepíť, dostal zálohu vo výške 1.600 eur v hotovosti. To mu postačilo pokryť náklady na parozábranu a lepidlo, avšak biele lišty a tirex mu žalovaný nezaplatil. Žalovaného informoval, že v dohodnutej cene prác 8 eur/m² nie je zahrnutý náter parozábrany a vysvetlil mu ako sa táto má aplikovať, aby ju mohol žalovaný natrieť v zostávajúcich izbách.

Žalovaný v 1. rade uviedol, že pamäť žalobcu je selektívna. Riešenie parkiet by nenechal na poslednú chvíľu, keďže jeden úkon nadväzoval na druhý úkon. Žalobcu kontaktoval začiatkom júna 2015 a pozval ho na obhliadku domu. Neskôr prišiel preňho a zviezol ho. Jeho manželka v tom čase mala hodinu angličtiny. Predtým mal so žalobcom nadviazaný telefonický kontakt. Žalobcu mu odporučil pán Y. niekoľko mesiacov predtým ako ho kontaktoval. Dohodli sa na cene 8 eur/m² lepenia parkiet s olištovaním plus cena lepidla. Žalobca nastúpil v júli a začal zvyšovať cenu, keď pri nástupe ho informoval, že je zvýšená vlhkosť betónu a povedal aj riešenie použitím parozábran. Pretože nevidel iné východisko, súhlasil s aplikovaním parozábrany, ktorej cenu žalobca odhadol presne, keď mu ju oznámil uprostred júla 2015. V deň nástupu na práce naniesli parozábranu v hornej izbe, v ktorej začali aj lepíť parkety a po nalepení 3 radov parkiet ho žalobca informoval, že parkety sú nepresné, že sa nedajú presne položiť. Pozrel si nalepené 3 rady a kvalitu nalepenia a súhlasil s pokračovaním v lepení pri dodržaní kvality lepenia. Potom cez víkend on nanášal parozábranu. Keď žalobca nastúpil prvý deň na práce, žiadal zálohu 1.600 eur, ktorú mu zaplatil v hotovosti. Keď žalobca práce dokončil bez olištovania pri dverách a v poloblúku, žiadal si ďalších 1.600 eur, ktoré mu v hotovosti, v prítomnosti manželky - žalovanej v 2. rade - zaplatil. Po zaplatení druhých 1.600 eur žalobca odišiel s tým, že potom práce dokončí, avšak nechodil a keď prišiel, tak prišiel s manželkou, ktorá začala robiť v dome cirkus, na čo ju vyzval, aby jeho dom opustila. Žalobca nastúpil na výkon prác 13.7.2015 a odišiel 22.7.2015.

10. Súd v súlade s § 181 ods. 2 CSP určil, že medzi stranami nie je sporné uzavretie zmluvy o nalepení a olištovaní parkiet a dodatočne o použití parozábrany. Sporná je pasívna legitimácia žalovanej v 2. rade ako aj realizovanie dvoch úhrad žalovaným v 1. rade po 1.600 eur, v úhrnnej výške 3.200 eur. Súčasne uviedol, že nárok voči žalovanej v 2. rade sa mu javí byť nedôvodný a nárok voči žalovanému v 1. rade čiastočne dôvodný, do času preukázania výšky a počtu úhrad žalovaným. Súčasne uviedol, že vo veci vykoná dokazovanie navrhnutými výsluchmi žalovanej v 2. rade, svedka M., Y., prípadne aj manželky žalobcu. K návrhu žalobcu na vykonanie znaleckého dokazovania na cenu prác, súd žalobcovi oznámil, že cena prác medzi stranami nie je sporná a súčasne mu oznámil, že súd ani nekoná o nárokoch zo zodpovednostného vzťahu.

11. Právny zástupca žalobcu poukázal na rozpory žalovaného v 1. rade ohľadne tvrdenej druhej úhrady, keď vo vyjadrení k jeho výzve zo 17.2.2016 žalovaný v 1. rade uviedol: dohodnutá suma bola koncom júla v plnej výške zaplatená. Vo vyjadrení k žalobe žalovaný v 1. rade uviedol: po osadení dverí som žalobcovi zaplatil celú dohodnutú sumu. V treťom vyjadrení uviedol, že všetky dohodnuté platby - dve - boli zrealizované v júli 2015 za prítomnosti manželky.

Žalovaný 1/ reagoval tak, že v tom žiadny rozpor nevidí. Pokiaľ tu odznelo, že sumy boli zaplatené po osadení zárubne, tieto boli zaplatené pred osadením zárubne. Ďalej uviedol, že jeho právny zástupca - B.. P. V. - mu poradil, aby sa skúsil dohodnúť so žalobcom. Odporučil mu, aby žalobcovi ponúkol polovicu toho, čo žalobca žiada.

Žalovaná v 2. rade vypovedala, že keď žalobca nastúpil dňa 13.7.2015 na výkon práce, ona bola v dome. Práce dokončili 22., tak si to pamätá. Jej manžel aj 13. a aj 22. odovzdával žalobcovi peniaze. Odovzdávanie peňazí z 22. žalovaná v 2. rade popisala tak, že na pokyn manžela - žalovaného v 1. rade - zavolała žalobcu a spolu s ním vošli do miestnosti, v ktorej bol manžel. Chlapi sa začali rozprávať a kývať súhlasne hlavami. Ona stála obďaleč smerom k oknu. Začula, že sa rozprávali o metroch štvorcových a číslach. Potom jej manžel vybral hotovosť, ktorú mal pripravenú a peniaze položil na poznámkový zošit žalobcu, ktorý pretočil listy zošita naspäť. Išlo o dosť veľa peňazí, lebo poobede 22. odišli do Tatra banky (TTB) v Štúrove, kde bývali. Manžel jej povedal, aby vybrala 1.000 eur zo svojej karty. Keď peniaze vybrala, zrolovala ich a odovzdala manželovi. Ten ich pridal k tým, ktoré mal so sebou. V dome manžel odpočítal žalobcovi peniaze z tých spoločne zložených peňazí. Presnú sumu si nepamätá, ale išlo o značnú sumu. Okolo 1.600 eur. Preto si to zapamätala, lebo bola pyšná na manžela ako diplomaticky vie vyriešiť finančné záležitosti a vie spočítať sumy. Peniaze z TTB vybrala v ten deň, keď manžel vyplatil žalobcu. Tak si pamätá, že to bolo 22. So žalobcom ona komunikovala na pokyn manžela, pričom do SMS vždy napísala to, čo jej manžel nadiktoval. Parkety doniesla z Kanady kontajnerová spoločnosť do Nemecka, v Hamburgu sa to preložilo a odtiaľ na Slovensko. Všetko išlo jedným kontajnerom a ani taniere a ani poháre sa nerozbili. Žalovaná spomenula aj to, že jej manžel dva dni natieral podlahu riedkou látkou. Taktiež uviedla, že aj manžel má svoj účet, aj ona má svoj účet a majú aj kanadský účet. Keď to situácia vyžadovala, peniaze sa vybrali odtiaľ kde boli. Na Slovensko sa vrátili v júli 2012. Najstarší syn tam žije aj v súčasnosti, lebo sa tam vrátil. Kvôli predaju domu a predaju auta sa s manželom museli vrátiť do Kanady v septembri a koncom roku 2012. Do domu (v Búči) sa mali sťahovať začiatkom augusta (2015). Syn sa vrátil do Kanady niekedy v lete, asi v júli. Pýtala sa ho prečo nezostane, aby im pomohol pri sťahovaní, no syn si kúpil letenku a odletel pred tým augustom. Dom (v Búči) je vlastníctvom manžela.

12. Svedok W. M., zamestnanec žalobcu vypovedal, že v posledný deň - 21. - laťkovali, robili dokončovacie práce. Laťkovanie nedokončili tam, kde neboli vložené zárubne. Keď posledný deň poobede nakladali veci do auta, žalobca sa so žalovaným v 1. rade dohodli, že na druhý týždeň majú prísť ďalší majstri, ktorí naložia zárubne dverí a potom oni dokončia laťkovanie pri dverách. Parkety boli krivé, nesúhlasila ich výška, niektoré boli hrubšie a niektoré boli tenšie. Keď položili parkety v jednej izbe, tak upozornili žalovaného v 1. rade, že parkety sú krivé. Boli také krivé, že žalobca ich nechcel ani ďalej ukladať. Neustále upozorňovali žalovaného v 1. rade, ale on trval na tom, že parkety musia byť položené, lebo musia opustiť byt alebo dom, v ktorom bývali. Žalovaný v 1. rade spomínal, že tie parkety už má 3 roky. Mohli nabrať vlhkosť alebo niečo také. Tie parkety boli natoľko krivé, že na niektorých miestach ich museli zaťažiť závažím, aby sa parkety dotýkali lepidla. Parkety selektovali, ale nemohli ich vytriediť, lebo keby ich boli vytriedili, nestačili by. Nevidel, že by žalovaný žalobcovi platil. Prvý deň počul, že žalobca a žalovaný v 1. rade sa rozprávali o zálohe. Žalobca vyúčtovanie robieval tak, že si zobral zošit, odmeral spolu s ním izby. Keby k niečomu takému bolo došlo, on by to bol býval videl, ale stalo sa len toľko, že sa nabalili do auta s tým, že sa vrátia keď budú naložené zárubne. Samotná plocha by sa nemerala, len by sa spočítali metre štvorcové, množstvo lepidla, množstvo latiek, ale keďže neboli dokončené laťky a neboli poukladané všetky prahy, nebolo spočítané vyúčtovanie.

Svedok B.. P. V. vypovedal, že ako advokátsky koncipient Advokátskej kancelárie Mikáči, s.r.o. poskytol žalovanému v 1. rade právne služby. Žalovaný v 1. rade ho informoval, že pri hľadaní odborníka na pokládku parkiet dostal odporúčenie na žalobcu, ktorý bez toho, aby tieto parkety videl dal žalovanému cenovú ponuku. Po akceptácii cenovej ponuky žalobcu žalovaným v 1. rade, tento zaplatil žalobcovi sumu 1.600 eur asi bankovým prevodom. Práce od uzavretia zmluvy prebiehali a žalobca žiadal ďalších 1.600 eur, ktoré mu žalovaný v 1. rade zaplatil v hotovosti, ale žalobca nedokončil montáž parkiet a doposiaľ vykonané práce žalobcu vykazovali vady, teda montáž parkiet mala vady. Žalovaný mu ukázal listinu asi žalobu alebo výzvu právneho zástupcu žalobcu - JUDr. Patáka - na zaplatenie asi 1.600 eur a žalovaný v 1. rade mu oznámil, že neboli takto so žalobcom dohodnutí, že by to bola cena montáže parkiet. Žalovaného v 1. rade, ktorý sa ho pýtal na riešenie informoval, že najlepšie by bolo dohodnúť

sa so žalobcom a poučil ho súčasne o možnosti uplatniť si nárok na náhradu škody, ale aj o náročnosti takéhoto sporu.

Svedkyňa N. M., manželka žalobcu vypovedala, že 2.9.2015 bola na ohliadke domu v Búči u žalovaného v 1.rade z dôvodu, že žalovaný v 1. rade sa skontaktoval s manželom, že sa chce s ním rozprávať. Keďže žalovaný sa správal neštandardne manžel chcel, aby s ním išla. Neštandardne z toho dôvodu, že v tom čase neboli ešte ukončené práce spojené s pokládkou parkiet a bežne zákazníci naliehajú na dokončenie práce. No tento zákazník to neurobil celý mesiac, správal sa neštandardne. Žalovaný v 1. rade počas návštevy v jeho dome manželovi povedal, že nie je spokojný s manželovou prácou a vyjadril sa, že takúto prácu nie je ochotný zaplatiť. Medzi manželom a žalovaným v 1. rade došlo ku konfrontácii, pri ktorej žalovaný v 1. rade poukázal na väčšie škáry medzi 3 parketami v jedálni. Manžel reagoval tak, že žalovanému v 1. rade oznámil, že ho upozorňoval na škáry, ale keď sú problémom 3 parkety, tak tieto je ochotný vymeniť. Počas tohto rozhovoru ona stála na chodbe domu a žalovaný v 1.rade na slová manžela reagoval tak, že v jeho dome sa už nič robiť nebude a nechcel, aby to manžel urobil. Žalovaný v 1.rade spochybňoval aj postup pri pokládke a za tým účelom vyzval manžela, aby dal dole jeden kus obvodovej lišty, aby sa presvedčil, či bola ponechaná dostatočná dilatačná medzera pri stene, čo bolo po odstránení lišty preukázané. Žalovaný v 1. rade uzavrel debatu s tým, že nie je ochotný platiť za nekvalitnú prácu. Preto debatu ukončila informáciou, že to budú riešiť súdnou cestou. Žalovaný v 1. rade reagoval tak, že keď ho dajú na súd, dá ich na súd aj on a bude žalovať ubytovanie v hoteli za dva týždne a výmenu podlahy. Škody vyčíslil na 8.000 eur. Keď odvetila, že o tom budú rozhodovať súdy a súdni znalci, žalovaný v 1. rade ju vykázal z domu, z ktorého ona vyšla. Manžel po chvíli vyšiel z domu a informoval ju, že žalovaný v 1. rade sa chce poradiť so svojim právnikom a dá vedieť. Keďže z rozhovoru so žalovaným v 1. rade pochopila, že nechce zaplatiť, po dvoch dňoch vystavili faktúru pre žalovaného. Manžel jej povedal, že od žalovaného v 1. rade dostal v hotovosti len zálohu vo výške 1.600 eur dňa 13.7.2015 na materiál hydroizoláciu, za prítomnosti aj žalovanej v 2.rade.

13. Žalovaný v 1.rade poprel pravdivosť výpovede svedkyne N.. M.. Pripustil len, že so žalobcom sa rozprával o vadách. Ďalej uviedol, že niekedy pred 5 rokmi v čase, keď len kúpil pozemok, na ktorom dnes stojí stavba rodinného domu č. 32 v Búči, spolu s manželkou v advokátskej kancelárii, ktorá už zanikla, uzavrel zmluvu, podľa ktorej za jeho konanie nie je zodpovedná manželka a naopak. Bola tam riešená aj otázka nadobudania majetku s tým, že to čo nadobudne on, je jeho, a to čo nadobudne manželka je manželkine. Nepamätá sa ako sa volala tá zmluva, doma ju nemá. Bolo mu povedané, že by mala byť na súde. Dovtedy nadobudnutý majetok s manželkou si nevyporiadali. Zmluvu doma hľadal, avšak ju nevie nájsť. Manželstvo uzavreli na Slovensku a až potom vycestovali ako manželia.

14. Súd vykonal dokazovanie aj oboznámením listinných dôkazov tvoriacich obsah súdneho spisu, vrátane prehratia CD s dvomi obrazovými ukázkami pracovných postupov pri pokládke parkiet.

V súvislosti s vyúčtovacou faktúrou žalobcu pre žalovaného č. 1510043 žalobca uviedol, že všetok materiál tam uvedený bol dodaný do domu žalovaných. Obvodové lišty biele boli nalepené po obvode stien a dosadali na okraj parketovej podlahy. Z vyfakturovaných lišt neboli namontované kvôli zárubniam dverí a oblúkom asi 2-3 kusy, ktoré však zostali v dome žalovaných. Vyfakturované lepidlo na lišty bolo všetko spotrebované v dome žalovaných. Fakturované bolo len to, čo bolo spotrebované. Wakol čistiace utierky slúžili na to, aby na povrchu znečistené parkety polyuretánovým lepidlom očistili. T-REX GOLD POWER je lepidlo na lišty, parkety lepil s Wakol lepidlom.

15. V poradí prvým rozsudkom z 27.9.2018 súd žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne sumu 1.687,06 eur s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti uvedeného rozsudku. Súčasne žalovaným 1/, 2/ uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 100% náhradu trov konania.

16. Krajský súd v Nitre odvolaním žalovaných 1/, 2/ napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie uznesením č.k. 5Co/64/2019-347 z 20.5.2020.

17. Zrušujúce uznesenie odvolací súd odôvodnil tým, že Predmetom tohto konania je tvrdené právo žalobcu na zaplatenie (doplatenie) peňažnej sumy za vykonané dielo - namontované parkety. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca je osoba podnikajúca pod obchodným menom Milan Méri, Kozmonoutov 80, Štúrovo, IČO 37611534 a žalovanými boli osoby Q. a C. A.(U.).

17.1. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

17.2. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (účinného v čase uzavretia zmluvy), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

17.3 Po prejednaní podaného odvolania žalobcu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace základné procesné práva, a to v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, pričom tento nedostatok spočíval v nedostatku právneho posúdenia pri posudzovaní charakteru sporu (a teda neprihliadnutím na spotrebiteľský vzťah) a právneho vzťahu medzi stranami a tiež, že v dôsledku nesprávneho (neúplného) právneho posúdenia, neexistoval súd ďalšie skutočnosti.

17.4 Odvolací súd nedostatočnosť právnych dôvodov týkajúcich sa napadnutého rozsudku vidí v dvoch rovinách. Prvou je tá, že súd nedostatočne právne zdôvodnil, použitie tej ktorej právnej normy (zákonného ustanovenia) v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP, a druhá, že nedostatočne právne posúdil charakter právneho vzťahu medzi stranami sporu. Do úvahy prichádza spotrebiteľ a spotrebiteľský charakter právneho vzťahu a tomu korelujúca spotrebiteľská právna ochrana, teda spor s ochranou slabšej strany.

17.5 Pokiaľ išlo o prvý okruh nedostatku napadnutého rozhodnutia je treba povedať, že hoci súd poukazoval v texte odôvodnenia na konkrétne ustanovenia právnych predpisov, nedalo sa zistiť, v akom (intertemporálnom) znení bolo zákonné ustanovenia aplikované, tzn. nebolo možné vyvodiť správnu aplikáciu právneho predpisu. Aj keď ustanovenia týkajúce sa typových zmlúv vo všeobecnosti nepodliehajú legislatívnym zmenám, o spotrebiteľských normách sa to isté tvrdiť nedá. Ide napríklad o tie právne normy, ktoré upravujú všeobecnú súkromnoprávnu spotrebiteľskú charakteristiku (§ 52 a nasl. OZ), ako aj osobitné zákony upravujúce ochranu spotrebiteľa. Ako už bolo uvedené, súd prvej inštancie sa nezaoberal aplikovateľnosťou spotrebiteľskej právnej ochrany, či už v rovine hmotnoprávnej, alebo v rovine procesnoprávnej (§ 290 a nasl. CSP). Odvolací súd vyslovuje názor, že v súdnom konaní so spotrebiteľom vo všeobecnosti (podľa § 295 CSP, okrem vyhľadávania, zabezpečenia a vykonania dôkazu), je možné tiež v zmysle relativizácie povinnosti tvrdenia spotrebiteľa z úradnej povinnosti skúmať podmienky zmluvy, ktoré možno vyhodnocovať z pohľadu ich prijateľnosti. Okruh zvyšných tvrdení je treba zachovať v rámci povinnosti spotrebiteľa tvrdiť. Situáciu týkajúcu sa podstaty charakteru právneho vzťahu a druh sporu však treba vyhodnocovať z úradnej povinnosti bez ohľadu na aktivitu spotrebiteľa.

17.6 Absencia tohto zisťovania (charakter vzťahu strán sporu) spôsobila predčasnosť záverov prvoinštančného súdu, ktorá pramenila z nesprávneho právneho posúdenia, a z toho pohľadu možno konštatovať nedostatočné zisťovanie skutkového stavu (§ 295 CSP), ako aj porušenie práva na spravodlivý proces vo vzťahu k žalovaným 1. a 2.

17.7 Ak sa súd prvej inštancie dopustil omylu v právnom posúdení pre chybnú interpretáciu právnej normy a z tohto dôvodu zároveň nedostatočne zistil skutkový stav, nesplnil tým ústavnú a zákonnú povinnosť garantovať obsah základného práva na súdnu ochranu s tým, že takýto komplexne chybný postup by nemal naprávať súd vyššej inštancie.

17.8. Vzhľadom na vyššie uvedené bolo treba konštatovať, že odvolací súd zistil dôvody pre postup podľa § 398 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP. Vyššie uvedený nedostatok napadnutého rozsudku a konania je základným dôvodom pre uvedený postup odvolacieho súdu. V ďalšom postupe prvoinštančný súd bude okrem uvedeného vyhodnocovať aj ďalšie otázky spojené s týmto konaním, preto sa k rozhodujúcim odvolací súd vyjadrí.

17.9 V prvom rade je treba povedať, že súd prvej inštancie správne posúdil platnosť zmluvy, ktorú strany (žalobca a žalovaný 1.) koncom júna 2015 uzavreli. Podstatnými, esenciálnymi zložkami zmluvy

v tomto prípade sa javila dohoda o tom, čo mal žalobca vykonať a cena za taký výkon. Z obsahu spisu a zistení prvoinštančného súdu možno považovať dohodnutú cenu za nespornú, pretože počas celého konania malo ísť o cenu 8 eur/m² (bola tvrdená) práce a k tomu za materiál dodaný žalobcom. Ak sa účastníci zmluvy dohodli na podstatných zložkách zmluvy, nemožno hovoriť o neplatnej zmluve. Z pohľadu odvolacieho súdu ale nebolo možné z dohodnutej ceny zistiť, v akom rozsahu (m²) boli dohodnutí na diela a v akom rozsahu napokon žalobca osadenie parkiet vykonal. Rozsah v počte m² síce nie je esenciálnou náležitosťou zmluvy za situácie, ak strany sporu vedeli, že predmet zmluvy sa týkal osadenia parkiet v tej ktorej časti domu, alebo v celom dome, teda že v čase uzavretia zmluvy mali predstavu o rozsahu predmetu vykonania diela. Odvolací súd len poukazuje na to, že ak žalovaní v konaní na niektorých miestach tvrdili, že žalobca vlastne žalovanou sumou navyšoval dohodnutú cenu a vo vyjadrení žalovaného 1. k výzve na zaplatenie sumy zo dňa 15.10.2015 popieral akýkoľvek dlh, potom zistením, v akom rozsahu žalobca vykonal (resp. mal vykonať) pokládku parkiet možno spolu s ďalšími skutočnosťami rozptýliť pochybnosť o tom, či mali žalovaní doplácať žalovanú sumu (alebo jej časť), alebo už zaplatená suma 1.600 eur plne pokryla osadenie parkiet. Zisťovanie súdu v tejto časti spočíva v postupe podľa § 150 ods. 2 CSP v tom, že ak „vyžiadané“ tvrdenie zostane sporné, vykonáva sa k nemu dokazovanie. Inak také tvrdenie zostáva nesporným (§ 151 ods. 1 CSP). V zmysle § 150 ods. 2 CSP, na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia. V tomto konaní ide o zaplatenie dohodnutej ceny za vykonané dielo. Otázka vád diela sa spravuje len tými skutočnosťami, ktoré boli tvrdené a preukázané. V závere tejto časti uznesenia odvolací súd poukazuje na indikatívne správny záver prvoinštančného súdu uvedený v bode 18 posl. vety napadnutého rozsudku (bod 15.4 posledná veta tohto rozsudku - poznámka súdu) o úhrade zálohy a o ponuke zaplatiť ďalších 50 % ceny po začatí konania, ktorý záver následne vyhodnotí v svetle zistení ohľadne samotného rozsahu prác, ktoré boli vykonané žalobcom, resp. dohodnuté stranami. Až následne budú môcť byť nad všetky pochybnosti vyhodnocované okolnosti ohľadne platenia ďalšej platby po pôvodne uhradenej zálohe 1.600 eur. Navyše je treba prihliadnuť aj na skutočnosť, že žalovaní „dokazovali“ zaplatenie druhej platby za situácie, že na druhej strane tvrdili neexistenciu dlhu (po zaplatení zálohy) v čase výziev žalobcu na zaplatenie v roku 2015.

17.10 K pasívnej vecnej legitímácii odvolací uvádza, že žalovaní 1. a 2. boli v čase uzavretia zmluvy a v čase jej realizácie manželmi. Aplikovateľnosť záveru súdu prvej inštancie o existencii spoločnej veci a spoločnej viazanosti zmluvou (teda že išlo o spoločný záväzok vyplývajúci s ust. § 145 ods. 2 OZ), ktorú uzavrel žalovaný 1., aj žalovanou 2. (manželka žalovaného 1) bola nesprávna. To, či ide o aplikovateľnosť ust. § 145 OZ na právny úkon (bežný alebo iný ako bežný) urobený jedným z manželov a či sú manželia zaviazaní obaja determinuje aj skutočnosť, či sa právny úkon týka spoločných vecí.

17.11 Ak zmluvu o poskytnutí služby (napr. zhotovenie veci na zákazku, oprava alebo úprava veci) uzavrel so zhotoviteľom len jeden z manželov, stal sa (bez ohľadu na to, či cena služby je platená zo spoločných prostriedkov manželov) iba on účastníkom zmluvy o službe a výlučne on je vo vzťahu k zhotoviteľovi z uzavretej zmluvy oprávnený a zviazaný; tým nie je dotknuté prípadné právo druhého manžela dovoliť sa za podmienok obsiahnutých v ustanovení § 40a ods. 1 a § 145 ods. 1 druhá veta OZ neplatnosti zmluvy. Druhý z manželov, ktorý nie je účastníkom zmluvy, sa nemôže teda domáhať vo svojom mene realizácie práv a povinností zo zmienenej zmluvy, a to ani práv zo zodpovednosti za vady alebo za omeškanie. Mohol by tak urobiť iba v mene manžela, ktorý je na základe plnomocenstva účastníkom zmluvy o službe. Aj keď sa zmluva o službe týka spoločnej veci manželov (napr. veci, ktorá je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve), sú z nej oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne obaja manželia (podľa ustanovenia § 145 ods. 2 OZ) len za predpokladu, že sa obaja stali účastníkmi tejto zmluvy; v takom prípade už solidarita takého záväzku manželov nemusí byť dohodnutá (R 12/1989, s. 46 ods. 5 a s. 47 ods. 1, in Fekete, L: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. str.851).

7.12 Z obsahu skutkového stavu, tak ako ho zistil súd prvej inštancie vyplynulo, že v čase uzavretia zmluvy boli žalovaní manželmi. Predmetnú zmluvu so žalobcom uzavrel len žalovaný 1., s čím sa dá súhlasiť. Bolo nepodstatné, že malo byť manželkou (žalovanou 2.) platené (z jej účtu) následne. Mohlo ísť o nepriamu indikáciu jej participácie na zmluve, ale uvedené sa nepotvrdilo, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu neboli dostatočne preukázané okolnosti, ktoré by svedčili záveru o uzavretí zmluvy aj žalovanou 2.

17.13 Odvolací súd uvádza, že predmet zmluvy o dielo sa týkal nehnuteľnosti vo výlučnom vlastníctve žalovaného 1. Právny úkon sa týkal záväzku na realizáciu kladení parkiet. Položené parkety ako potencionálny predmet BSM vznikol (mal vzniknúť) až následne. Ako uvádza komentované znenie (k § 145 OZ) „rozišovanie vecí bežných a ostatných - tak ako to robí ustanovenie § 145 ods. 1 OZ - má opodstatnenie iba vtedy, ak ide o spoločné veci. Ak o také veci nejde, potom toto rozlišovanie celkom stráca zmysel. Ak sa napr. až kúpnu zmluvou mala získať vec do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, potom túto kúpnu zmluvu nemožno považovať za právny úkon, ktorý sa týka spoločnej veci. Naopak, ide o právny úkon spadajúci do výlučnej sféry každého z manželov, a to aj za stavu, keď na zapltenie kúpnej ceny boli použité spoločné peniaze bez súhlasu druhého manžela. Preto kupujúci manžel nepotrebuje, aj keď nejde o bežnú záležitosť, súhlas druhého manžela na platnosť takej zmluvy, pretože z nej je oprávnený a zviazaný iba on sám. Spoločné a nerozdielne práva a záväzky môžu z kúpnej zmluvy vzniknúť obom manželom len vtedy, ak boli obaja účastníkmi zmluvy a boli splnené podmienky ustanovenia § 511 ods. 1 OZ“. (Fekete, L: Občiansky zákonník 1. Veľký komentár, Bratislava: Eurokódex 2011. str. 853). Záver súdu o parketách, ktoré sa stali súčasťou veci nebol nesprávny. Je však treba povedať, že súd prvej inštancie dostatočne nevyhodnotil, či „vzniknuté“ a nadobudnuté parkety zodpovedajú „spoločnej veci“, ktorá ako predpoklad ust. § 145 ods. 2 OZ zakladá spoločný a nerozdielny obsah práv a povinností manželov z právneho úkonu týkajúceho sa spoločnej veci. V naznačenom význame súd prvej inštancie v ďalšom vyhodnotí, či je vôbec ustanovenie § 145 ods. 2 OZ pre tento prípad použiteľné a či môže založiť zákonnú solidaritu k záväzku druhého z manželov aj za situácie, keď zmluva o dielo na položenie parkiet iba vo svojom výsledku zakladá dôvod pre možné úvahy o tom, či parkety patria, alebo nepatria do BSM.

17.14 V ďalšom je súd prvej inštancie viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 391 ods. 2 CSP).

18. Žalovaný 1/ na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 okrem iného uviedol, že podľa žalobcu, predmetom dohody bola pokládka parkiet s olišтовaním. Predmetom dohody bola aj úhrada ceny lepidla parkiet. Ale iba tieto úkony a materiál boli predmetom dohody. Na základe fa č. 1510043 to za celoplošné lepenie parkiet s lepidlom predstavuje sumu 2.046,99 eur. Rozdiel medzi dohodnutou sumou a vyfakturovanou sumou je 1.240,07 eur. Zvyšok bol vyúčtovaný za obvodové lišty a lepidlo na lišty, čo podľa dohody bola zahrnuté do lepenia parkiet. Taktiež bolo účtované za čistiace utierky, čo nebolo predmetom zmluvy. Taktiež bolo účtovanie za parozábranu. Žalovaný 1/ ďalej uviedol, že zvyšovanie cien v takomto rozsahu počas výkonu prác považuje za vydieranie, keď žalobca vedel, že byt musí vypratať do konca júla 2015 a následne realizovať terminovanú realizáciu schodov. Žalovaný ďalej uviedol, že profesionáli používajú profesionálne nástroje a prístroje. Aby tieto prístroje udržali požadovanú mieru meraní sú z času na čas kalibrované. K tejto príležitosti sa vydáva certifikát, ktorý dokazuje maximálny rozsah nepresností, ktoré sú pri meraní dovolené. Bolo by žiaduce, aby žalobca kalibračným certifikátom prístroja dokladoval finančnú nutnosť parozábrany a denníkom meraní hodnoty dosiahnutej pri meraní. Z dôvodu prehľadnosti by profesionál doložil denník prác a pri prevzatí platieb v hotovosti by vystavil príjmový pokladničný doklad, nutnosť ktorého vyplýva zo zákona. V opačnom prípade podnikateľ, ktorý takto nekoná, sa chystá na daňový únik a únik z odvodov na DPH. Podľa žalobcu, on nemusí dávať príjmový doklad ak vystaví zálohovú faktúru. Žalovaný taktiež uviedol, že práca nie je dokončená, práca nie je predaná, protokol o vadách nebol spísaný, aké úroky a príslušenstvo si žalobca nárokuje. On ako laik bol schopný nájsť ohybné lišty, ktoré sa do oblúkov jednoducho montujú, pričom žalobca tvrdil, že oblúky sa nedali dokončiť, pretože on nie je stolár. Predmetom dohody bolo olišтовanie.

Žalobca k tvrdeniam žalovaného 1/ uviedol, že bol to on, ktorý žalovaného 1/ navštívil po mesiaci s tým, aby si dohodli termín dokončenia. Žalovaný 1/ mu ukazoval medzery a jednoznačne povedal, že nezaplatí. Nedalo sa s ním normálne dohodnúť. Žalovaný v 1. rade dal jednoznačne najavo, že nezaplatí, preto už nešiel dokončiť tie kúsky pri dverách. Vyhráždal sa mu súdom s tým, že pôjde na hotel a dá mu všetko k úhrade. Metre štvorcové meral metrom, ktorý nepotrebuje žiaden certifikát a tento ani nikto nedáva. V súčasnosti už má laserový zameriavač. Žalovaný v 1.rade nespochybňuje množstvo m², ktoré nameral. Žalobca sa opýtal, že keď niekto nie je spokojný s pokládkou parkiet kvôli medzerám, či si dá tieto ešte olišтовáť? Podľa neho nie, pošle zhotoviteľa preč, no žalovaný 1/ trval na pokládke jeho parkiet a dal to celé aj olišтовáť. A po mesiaci povie, že to nezaplatí. On nie je človek, ktorý by chcel druhého oklamať. Preto má toľko práce, lebo nie je taký.

Právny zástupca žalobcu uviedol, že prednes žalovaného 1/ je jednoznačným výsledkom rozhodnutia odvolacieho súdu v súvislosti s jeho konštatovaním o spotrebiteľských zmluvách a jednoznačne

sa vo svojej výpovedi snaží tieto ustanovenia zneužiť vo svoj prospech tvrdeniami, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťou a uvádzaním tvrdení, ktoré doteraz v konaní neuplatnil a skutočností, ktoré doteraz žiadnym spôsobom nespochybnil, ani nenamietal. Uvedené sa týka tvrdení o tzv. nedohode, o úhrade žalobcom použitého materiálu, ďalej tvrdení, resp. spochybnením realizovaných meraní. Poukázal na konštatovanie odvolacieho súdu, ktorý okrem iného považuje dohodnutú cenu za nespornú, pozostávajúcu z dohody strán o cene 8 eur za m² práce + k tomu materiál dodaný žalobcom. Z tohto titulu možno tvrdenia žalovaného v 1. rade pokladať za právne irelevantné. V súvislosti s cenou poukázal na skutočnosť, že vo vyjadrení žalovaného v 1. rade zo dňa 22.2.2016 sa okrem iného uvádza: „celých 150 m² bolo prilepených (nahádzaných) na podlahu.“ V druhom vyjadrení žalovaného v 1. rade zo dňa 20.6.2017 sa okrem iného uvádza plocha 153,46 m². Uvedené uvádzal žalovaný v 1. rade v súvislosti s jeho výpočtom tzv. náhrady škody. Z daného ako aj zo skutočností, že žalovaný počas celého konania nikdy nenamietal rozsah vykonaných prác špecifikovaných okrem iného aj vo faktúre žalobcu, má žalobca jednoznačne preukázané, že ním vykonaný rozsah prác je nesporný. V súvislosti so žalovaným v 1. rade tvrdenou druhou platbou opätovne poukázal na zásadné rozpory v tom, že žalovaní v 1. aj v 2. rade tvrdia, že tzv. druhá platba mala byť realizovaná vo vzťahu k žalobcovi 22.7.2015, pričom samotný právny zástupca žalovaných vo svojej záverečnej reči tvrdil, že táto platba bola realizovaná 20.7.2015, čím jednoznačne reagoval na značný rozpor, čo sa týka času výberu peňazí a dátumu spracovania tohto výberu. Čo sa týka spochybnenia pasívnej legitímácie žalovanej v 2. rade, právny zástupca žalobcu poukázal na zásadnú skutočnosť: v zmysle ustanovenia § 143 OZ je zrejme, že kúpnu zmluvou predmetný dom, na ktorom sa vykonávali práce v zmysle zmluvy o dielo, nadobudol žalovaný v 1. rade. V zmysle citovaného ustanovenia OZ je jednoznačne zrejme, že predmetný dom je v BSM žalovaných 1, 2, čím možno charakterizovať tento dom ako ich spoločnú vec. V tej súvislosti možno povedať, že bez ohľadu na to, či sa na danom dome vybavovala bežná alebo ostatná, teda nie bežná vec, sú obidvaja manželia voči tretím osobám oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne. V tejto súvislosti dodávam, že právny úkon týkajúci sa spoločných vecí je taký úkon, ktorý sa týka obsahu vlastníckeho práva ku konkrétnej veci patriacej do BSM. Obsah vlastníckeho práva je definovaný v ustanovení § 123 OZ. Na základe uvedeného žalobca má za to, že žalovaná v 2. rade je v danom konaní pasívne legitimovaná.

Žalovaný 1/ poprel, že by žalobcovi povedal, že nezaplatí. Služby advokáta - pána V. - vyhľadal až potom, keď sa mu vyhrážali súdom. Dôvodom bola kvalita vykonaných prác žalobcom a ich nedokončenie. So žalobcom sa dohodli, že dokončí prácu, odstráni vady vtedy, keď ho ten navštívil so svojou manželkou. Na presnom dátume sa nedohodli a potom sa žalobca neozval, začal sa mu vyhrážať a poslal faktúry. Uviedol, že nikdy nepopieral, že žalobca doniesol parozábranu a všetka, ktorú doniesol, bola použitá na dom, bola nanosená v dvoch vrstvách. Žalovaný 1/ potvrdil, že žalobca lišty doniesol, k ich počtu sa nevedel vyjadriť. Uviedol, že žalobca doniesol lišty a niektoré nenalepil. Majú 7 dverí a po nasadení zárubní bolo potrebné chýbajúce kusy narezať a nalepiť. Predmetom zmluvy bolo lepenie parkiet s olištovaním, žalobca priniesol lišty. Žalovaný 1/ taktiež uviedol, že on zvlášť lišty a lepidlo na lišty platiť nechce, lebo je to v cene pokládky parkiet. Predmetom dohody so žalobcom neboli ani čistiace utierky. Žalovaný 1/ zopakoval, že nesúhlasil s tým, aby žalobca oblúky olištoval tak, že lišty nareže na kúsky a prilepí. Žalobca ako profesionál mal nájsť riešenie. Oblúky nemá ani dnes olištované. Lišty si on sám narezal a nalepil, avšak sa mu to nepáčilo a dal to dole. Uviedol, že lišty si kúpil sám, avšak doklad o tom súdu nepredložil. Žalovaný taktiež uviedol, že nespochybňuje, že žalobca nalepil parkety na ploche 153,64 m². Uviedol, že spochybňuje kvalitu vykonanej práce, avšak v súvislosti s tým, si neuplatnil nárok na súde. Na otázku súdu, prečo nanášal parozábranu na betón, pokiaľ nesúhlasil s jej nanosením a pritom žalobcovi vytýka, že neodišiel, resp. neodstúpil od zmluvy, žalovaný 1/ uviedol, že ako spotrebiteľ bol v pozícii neznalosti tejto problematiky lepenia parkiet. Potvrdil, že žalobca ho upozornil na riziká nanesenia parozábrany, ak je vlhkosť taká ako on deklaroval. Uviedol, že on zaplatil dvakrát 1.600 eur. Druhých 1.600 eur zaplatil, keď si žalobca pýtal peniaze, aby mohol pokračovať v práci. Žalobca mu povedal niekoľko dní pred balením vecí povedal, že bude chcieť ešte ďalších 1.600 eur. Žalovaný 1/ nevedel uviesť presný deň a ani spôsob, ako mu to mal žalobca oznámiť. Uviedol, že po obdržaní faktúr žalobcu sa voči nim bránil, pričom poukázal na svoje podania tvoriace obsah súdneho spisu. Žalobca uviedol, že ohýbatelné plastové lišty sa začali vyrábať asi pred 3 rokmi a v čase, keď vykonával predmetné práce takéto lišty na trhu ešte neboli.

Právny zástupca žalovaných 1/, 2/ v záverečnej reči uviedol, že bolo preukázané, že doteraz nedošlo k ukončeniu diela a že v zmluve chýba esenciálna náležitosť, a to vykonanie diela na vlastné nebezpečie. Žalovaní zaplatili dvakrát zálohu po 1.600 eur. K navýšeniu došlo v priebehu vykonávania prác, pričom na toto navýšenie mal žalobca upozorniť žalovaného v zmysle § 636 OZ písomne. Voči žalovanej v 2. rade navrhol žalobu zastaviť, teda odmietnuť, teda zamietnuť.

19. Súd opäť vykonal dokazovanie aj oboznámením obsahu súdneho spisu a vzhľadom na to, že žalobca je podnikateľ, ktorý má v predmete podnikania aj kladenie podlahovín, súd daný spor, posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 a nasl. OZ v znení účinnom do 22.12.2015, ako aj podľa § 631 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.4.2004 a podľa § 451 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.3.2007.

20. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalovaný v 1. rade uzavrel koncom júna 2015 so žalobcom v zmysle § 631 a nasl. OZ ústnu zmluvu o dielo, ktorej predmetom malo byť nalepenie parkiet žalovaného 1/ spolu s lištami zabezpečenými žalobcom v stavbe domu, ktorý je v súčasnosti vedený na LV č. XXX pre k.ú. K. vo výlučnom vlastníctve žalovaného v 1/ ako rodinný dom so súpisným číslom XX, na parcele č. XX/X, a to na základe zápisu z roku 2016, kedy bolo určené súpisné číslo a zapísané aj kolaudačné rozhodnutie. Dielo malo byť žalobcom vykonané do konca júla 2015, za cenu práce 8 eur/m² spolu s hodnotou žalobcom dodaného materiálu.

Súd uvedenú zmluvu považuje za platný právny úkon, z ktorého je zrejмый záväzok žalobcu nalepiť parkety spolu s lištami na svoje nebezpečenstvo, keď zo zákonnej dikcie ustanovení § 631 OZ a § 644 OZ je možné vyvodiť záver, že vlastníkom zhotovovanej veci je objednávateľ. Nevydanie písomného potvrdenia zhotoviteľom o prijatí objednávky nemá za následok neplatnosť zmluvy o dielo.

21. Pri nástupe žalobcu na práce v pondelok dňa 13.7.2015, z dôvodu namerania zvýšenej vlhkosti betónového podkladu, žalobca odmietol začať s výkonom prác. Obom žalovaným však žalobca navrhol riešenie, a to aplikáciu hydroizolácie polyuretánovým náterom, pričom vysvetlil nebezpečenstvo zvlhnutia parkiet pri ich uložení na vlhký podklad. Po tom ako žalobca odmietol lepiť parkety na betón neošetrený hydroizoláciou, obaja žalovaní súhlasili s riešením navrhnutým žalobcom, a tak žalobca absolvoval cestu do svojho sídla v Štúrove, odkiaľ priniesol zo svojich skladových zásob späť do miesta vykonávania diela v Búči 1 balenie (11 kg) hydroizolácie. Uvedenú hydroizoláciu aj so svojim kolegom žalobca použil na natretie podlahy v 2 izbách na poschodí (bez nároku na odmenu za túto prácu) a po uschnutí náteru žalobca so svojim kolegom aplikovali na podlahu lepidlo, na ktoré ukladali parkety zabezpečené žalovanými. Po zistení tvarovej nerovnosti parkiet zabezpečených žalovanými, žalobca na to upozornil žalovaného v 1. rade, ktorého aj informoval o nebezpečenstve vzniku väčších medzier medzi parketami. Žalovaný v 1. rade napriek tomu trval na pokračovaní v prácach žalobcu, keďže do konca júla 2015 sa musel s rodinou vysťahovať z dovtedajšieho bývania. Žalobca dňa 13.7.2015 obdržal v hotovosti od žalovaného v 1. rade zálohu vo výške 1.600 eur. Po ukončení prác z toho dňa v dome v K. a návrate do Štúrova, žalobca vycestoval do Nových Zámkov, kde dňa 13.7.2015 zakúpil 44 kg polyuretánového prednáteru PU 280, ako to vyplýva z faktúry na čl. 18 spisu, ale aj evidencie používania motorového vozidla na čl. 173. Takto zakúpený tovar odviezol dňa 14.7.2015 na stavbu v Búči s tým, že aplikácia uvedenej hydroizolácie na podlahu nie je zahrnutá v dohodnutej cene prác diela (8 eur/m²), a preto si jej aplikáciu mali zabezpečiť sami žalovaní v dňoch 14.7. 2015 a 15.7.2015 s tým, že žalobca bude pokračovať v lepení parkiet 16.7.2015. Žalovaní nepopreli, že uvedený náter dodaný žalobcom použili a žalovaný v 1. rade ním natrel podlahy domu v Búči počas nasledujúceho víkend (18.7.2015 a 19.7.2015). Preto žalobca v dňoch 20.7.2015 (pondelok) a 21.7.2015 (utorok) opäť vycestoval na stavbu domu v Búči, ako to vyplýva z evidencie používania motorového vozidla, kde dokončil lepenie parkiet a dňa 21.7.2015 dokončil predčasne aj lepenie ním zakúpených líšt, ktorých lepenie nebolo možné dokončiť z dôvodu, že absentovali zárubne na dverných otvoroch a žalovaný v 1. rade nesúhlasil s nalepením líšt v oblúkových častiach domu po častiach. Dohoda žalobcu so žalovaným v 1. rade preto znela tak, že žalovaný po namontovaní zárubní dvier, ktoré mali byť v dome montované nasledujúci týždeň (po 21.7.2015), zatelefonoval žalobcovi, a ten dokončí lepenie líšt.

Z dôvodu, že sa žalovaní neozvali, teda žalobcovi neposkytli súčinnosť, žalobca v auguste 2015 zatelefonoval na číslo, z ktorého mu 9.7.2015 žalovaní zaslali SMS za účelom zistenia termínu nástupu žalobcu na výkon prác. Pri tomto telefonáte žalovaná v 2. rade oznámila žalobcovi, že sa sťahujú do domu a nebolo by vhodné pokračovať vo vyhotovení diela, že sa ozvú. Keďže žalovaní sa neozývali, žalobca 1.9.2015 zaslal na jemu známe telefónne číslo žalovaných SMS, ktorou zisťoval, kedy môže dokončiť lepenie líšt, lebo by chcel urobiť vyúčtovanie. Z dôvodu, že žalovaní nereagovali, žalobca s manželkou 2.9.2015 vycestovali do Búču, kde žalovaný v 1. rade žalobcovi oznámil, že nie je spokojný s kvalitou prác, a preto nezaplatí. Žalobca vystavil pre žalovaného v 1. rade zálohovú faktúru č. 150800002 z 4.9.2015 na sumu 1.600 eur a toho istého dňa aj vyúčtovaciu faktúru č. 1510043 na sumu 1.687,06 eur, po započítaní žalovaným 1/ uhradenej zálohovej platby vo výške 1.600 eur.

22. Zmluvou o dielo je zmluva, ktorou sa zhotoviteľ zaväzuje objednávateľovi, že za odplatu vykoná pre objednávateľa určité dielo na svoje nebezpečenstvo. Ide o dvojstranný právny úkon, v ktorom sa strana, ktorej bolo dielo zadané (zhotoviteľ diela) zaväzuje, že ho vykoná na vlastné nebezpečenstvo a druhá strana (objednávateľ diela) sa zaväzuje dielo prevziať a zaplatiť zaň zhotoviteľovi dojednanú cenu. Pre platnosť zmluvy zákon nevyžaduje písomnú formu. Zmluva o dielo je uzavretá, len čo sa zhotoviteľ a objednávateľ dohodli o podstatných náležitostiach zmluvy, a to o predmete diela, o tom, že dielo bude vykonané na nebezpečenstvo zhotoviteľa a o tom, že zhotovenie diela bude odplatné; výška ceny (odmeny) za zhotovenie diela sa môže určiť aj odhadom. Zhotoviteľ je povinný vykonať dielo podľa zmluvy riadne a v dohodnutom čase. Vykonať dielo riadne znamená, že zhotoviteľ musí pri jeho vykonávaní postupovať odborným spôsobom tak, aby výsledok diela zodpovedal tomuto postupu. Splatnosť ceny diela nastáva až po skončení diela, teda súčasne s odovzdaním a prevzatím diela, ak nie je medzi zmluvnými stranami dohodnuté inak. Na splatnosť ceny riadne prevzatého diela nemá vplyv skutočnosť, že dielo v čase plnenia (prevzatia veci objednávateľom) vykazuje vady. V takomto prípade vzniká objednávateľovi právo zo zodpovednosti zhotoviteľa za vady diela. Zhotoviteľ má teda právo na zaplatenie ceny diela nielen v prípade, že dielo bolo vykonané v zmysle zmluvy riadne (bez väd) a v dohodnutom čase (§ 633 ods. 1 OZ), ale aj v prípade, ak objednávateľ prevzal dielo, ktoré v čase plnenia vykazovalo vady. Pre správne posúdenie otázky, či zhotoviteľ má právo na zaplatenie ceny diela, má rozhodujúci význam nielen skutočnosť, či dielo v čase plnenia (ne)vykazuje vady, ale aj skutočnosť, či zhotovené dielo bolo objednávateľom (žalovaným) riadne prevzaté.

V danom prípade je zrejmé, že žalovaní prevzali dielo dňa 21.7.2015, teda v čase, keď vykazovalo vady minimálne v úplnosti diela a do domu, v ktorom žalobca dielo realizoval, sa žalovaní nasťahovali a dielo realizované žalobcom s jeho zamestnancom začali užívať, pričom už neprejavili skutočný a vážny záujem o dokončenie diela, žalobcovi ako zhotoviteľovi neposkytli potrebnú súčinnosť. Preto žalobcovi vznikol nárok na úhradu ceny diela.

23. Pokiaľ žalovaný 1/ v súvislosti so zhotovovaným dielom dodal žalobcovi len parkety a predmetom diela bolo nielen ich nalepenie, ale aj olištovanie nalepením, je logické, že okrem lepidla žalobca musel pre potreby olištovania nakúpiť aj lišty, ktorých hodnotu nemožno zahrnúť do výkonu lepenia, ako to prezentoval žalovaný 1/ v rámci svojej obrany až na pojednávaní dňa 6.10.2020, keďže je to materiál potrebný na vykonanie dohodnutého diela. To isté sa vzťahuje aj na lepidlo, ktorým boli lišty prilepené. Keďže predmetom zmluvy o dielo bolo lepenie parkiet s olištovaním + materiál, logicky žalobcovi vznikol nárok na hodnotu dodaného materiálu, teda na lišty aj lepidlo, ktorým tieto boli prilepené. Žalovaný ich množstvo uvedené vo faktúre číslo 1510043 nespochybnil, rovnako ako nespochybnil ani množstvo lepidla potrebného na nalepenie parkiet. Medzi žalobcom a žalovaným 1/ nevznikol ani spor ohľadne rozsahu žalobcom vykonaných prác lepenia parkiet na ploche 153,46 m² uvedenej vo faktúre č. 1510043, ktorú plochu si osvojil aj žalovaný 1/, napr. vo svojom vyjadrení zo dňa 20.6.2017. Za materiál potrebný pri lepení parkiet súd považuje aj utierky, slúžiace na očistenie povrchu polyuretánovým lepidlom znečistených parkiet. Je to zrejmé aj z reklamy na podlahovú ohybnú lištu založenú do spisu žalovaným 1/ na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 (č.l. 384), podľa ktorej sa odporúča k lište prikúpiť nielen lepidlo, ale aj čistiace obrúsky na odstránenie zvyškov tmelov, lepidiel a montážnych pien.

24. Predmetom zmluvy o dielo bolo len lepenie parkiet s olištovaním + materiál. Potreba aplikácie parozábrany vyšla najavo pri nástupe žalobcu na vykonanie diela, ktorý z dôvodu zvýšenej vlhkosti betónu v deň nástupu na vykonanie diela odmietol začať so zhotovením diela. Keďže žalobca žalovaným na ich naliehanie, aby začal s lepením parkiet, navrhol aplikovať na betón so zvýšenou vlhkosťou parozábranu, pričom žalovaní s týmto riešením súhlasili, žalobca im z vlastných zásob dodal v deň nástupu na vykonanie diela jedno balenie, ktoré aj bezplatne naniesol na betónovú podlahu v miestnosti na poschodí dotknutého domu a po zakúpení ďalších balení žalovaným dodal aj ďalšie 4 balenie. Keďže dodanie 55 kg parozábrany Wakol PU280 nebolo predmetom zmluvy o dielo, pričom žalovaný 1/ nerozporoval jej dodanie, ani jej množstvo, keď žalobcovi zazlieval, že počas víkendu „musel on“ žalobcom dodanú parozábranu naniesť v dvoch vrstvách na betón, na ktorý mali byť nalepené parkety, súd plnenie žalobcu spočívajúce v dodaní 55 kg parozábrany považuje za plnenie bez právneho dôvodu zo strany žalobcu, ktorým na strane žalovaného 1/ došlo k bezdôvodnému obohateniu podľa § 451 ods. 2 a nasl. OZ v znení účinnom od 1.1.1992. Právna kvalifikácia uplatneného nároku je vecou súdu. Toto plnenie žalobcu nemá ani znaky kúpnej zmluvy podľa § 588 a nasl. OZ v znení účinnom do 31.12.2018, keď medzi žalobcom a žalovaným 1/ nedošlo k dohode o cene. Pokiaľ žalovaný 1/ uviedol

aj na pojednávaní dňa 6.10.2020, že žalobca nebol nikým nútený, aby za všetkých okolností vykonal práce, platí to aj pre žalovaného 1/, ktorý nebol žalobcom nútený na aplikáciu parozábrany. Pokiaľ mal žalovaný 1/ pochybnosti o potrebe jej aplikácie, nič mu nebránilo kontaktovať iného odborníka, najmä keď odporúčenie na žalobcu dostal podľa vlastných tvrdení niekoľko mesiacov vopred pred tým, ako žalobcu vôbec v júni 2015 kontaktoval. Žalobca sa v deň nástupu 13.7.2015 jednoznačne vyjadril, že z dôvodu zvýšenej vlhkosti betónu parkety lepiť nebude. Bolo jeho dobrou vôľou, že hľadal riešenie, ktoré žalovaní akceptovali.

25. Žalobca žalovanému 1/ vyúčtoval faktúrou číslo 1510043 zo 4.9.2015 sumu vo výške 1.687,06 eur, a to v členení materiál - Wakol PU280 v množstve 55kg za 751,74 eur (dodaný žalobcom bez právneho dôvodu), ako aj Wakol lepidlo PU215 v množstve 209,92 kg za 818,69 eur, Wakol čistiace utierky v množstve 1 ks za 30 eur, obvodové lišty 278 biele (MDF) v množstve 58 kusov za 397,56 eur, lepidlo T-Rex na lišty v množstve 8 kusov za 60,77 eur a za celoplošné lepenie drevených masívnych parkiet v množstve 153,46 m² za 1.228,30 eur, po zápočte žalovaným 1/ dňa 13.7.2015 uhradenej (a nespornej) zálohy vo výške 1.600 eur. Všetky ceny sú vrátane DPH.

26. Obrana žalovaného 1/ voči uplatnenému nároku žalobcu na zaplatenie sumy vo výške 1.687,06 eur s príslušenstvom, vyúčtovanej faktúrou č. 1510043 zo 4.9.2015, bola neprehľadná, keď na jednej strane žalovaný 1/ žalobcovi vyčítal, prečo sumu prác neodhadol poriadne pri obhliadke a prečo ju začal žalobca po nástupe na výkon prác zvyšovať (č.l. 68) a na inom mieste žalovaný 1/ popieral existenciu akékoľvek záväzku, teda dlhu (podanie z 15.10.2015 - č.l. 26). Na pojednávaní konanom dňa 6.10.2020 žalovaný 1/ poprel tvrdenie žalobcu, podľa ktorého sa žalovaný 1/ dňa 2.9.2020, pri návšteve žalobcu v spoločnosti jeho manželky, mal vyjadríť, že nezaplatí.

Pritom dokazovaním vykonaným v súlade s § 295 CSP nebolo preukázané, že by zo strany žalobcu ako dodávateľa - zhotoviteľa diela - došlo k navýšeniu ceny prác. Tá bola nemenná - 8 eur/m². Žalovaný 1/ vo vyjadrení doručenom súdu 26.6.2017 tvrdil, že všetky dohodnuté platby, t.j. spolu dve, zrealizoval v júli 2015, bez špecifikácie ich výšky, keď v podaní z 22.2.2016 žalovaný 1/ uvádza, že zaplatil tisícky eur, resp. že dohodnutá suma za výkon bola koncom júla v plnej výške zaplatená, a toto uvádza aj vo svojom vyjadrení z 30.10.2016. Až na pojednávaní konanom dňa 6.3.2018 žalovaný 1/ uviedol, že žalobcovi zaplatil v júli 2015 dva razy po 1.600 eur. Druhý raz mal žalobcovi zaplatiť dňa 22.7.2015, kedy žalobca údajne odchádzal zo stavby domu v Búči. Medzi procesnými stranami nebolo sporné, že žalovaný 1/ dňa 13.7.2015 zaplatil žalobcovi zálohu vo výške 1.600 eur, ktorú žalobca použil na nákup parozábrany a nákup lepidla na lepenie parkiet. Sporným zostala žalovaným 1/ tvrdená druhá úhrada sumy 1.600 eur žalobcovi, keď žalobca jej úhradu poprel. No žalovaní, tak ako to uviedol aj odvolací súd, „dokazovali“ zaplatenie druhej platby za situácie, že na druhej strane tvrdili neexistenciu dlhu (po zaplatení zálohy) v čase výziev žalobcu na zaplatenie v roku 2015.

27. Pokiaľ sa žalovaný 1/ proti žalobe bránil tvrdením, že žalobcovi uhradil dvomi platbami po 1.600 eur úhrnom sumu vo výške 3.200 eur, pričom žalobca tvrdil, že žalovaný mu uhradil sumu 1.600 eur len raz, je povinnosťou žalovaného 1/ svoje tvrdenie o realizovaní aj druhej úhrady preukázať. Každá procesná strana musí uniesť dôkazné bremeno o svojom tvrdení, teda musí aj preukázať to čo tvrdí. Dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia žalovaného 1/, že žalobcovi zaplatil úhrnom sumu 3.200 eur sa presúva na žalovaného 1/, bez ohľadu na spotrebiteľský charakter daného súdneho sporu.

28. Žalovaný 1/ v súvislosti so svojim tvrdením, že žalobcovi uhradil druhý raz sumu 1.600 eur dňa 22.7.2015 na stavbe domu v K., keď sa žalobca balil, v konaní nepreukázal. Dňa 22.7.2015 (streda) žalobca neeviduje jazdu motorovým vozidlom na trase svojho sídla v Štúrove do Búču a späť, pričom žalovaný 1/ ani nepreukázal svoju solventnosť uvedeného dňa, najmä keď žalovaná v 2. rade tvrdila, že v deň keď sa žalobca balil a zo stavby odchádzal bolo 22.7.2015 a v uvedený deň poobede na pokyn manžela - žalovaného v 1. rade - vybrala svojou bankomatovou kartou sumu X.XXX eur v TTB, ktorú odovzdala manželovi a ten túto sumu použil na výplatu žalobcu dňa 22.7.2015 sumou vo výške X.XXX eur. Na preukázanie týchto tvrdení žalovaní založili do spisu výpis z účtu žalovanej v 2. rade v TTB za júl 2015, z ktorého vyplýva, že dňa 22.7.2015 bola bankou (len) spracovaná operácia - výber sumy X.XXX eur z bankomatu dňa 20.7.2015 o 14:27:07 hod. Je preto vylúčené, aby žalovaný v 1. rade vyplatil žalobcu dňa 22.7.2015 z peňazí, ktoré žalovaná v uvedený deň ani nevybrala. Obdobne je vylúčené, aby žalovaný v 1. rade vyplatil žalobcu dňa 20.7.2015, teda v deň výberu sumy X.XXX eur žalovanou v 2. rade, najmä keď žalobca v uvedený deň (20.7.2015) na stavbe v Búči nekončil,

ale v práci pokračoval aj dňa 21.7.2015, kedy so svojim zamestnancom lepili obvodové lišty. Pokiaľ právny zástupca žalovaných v záverečnej reči dňa 27.9.2018 tvrdil, že druhá platba žalovaného v 1. rade žalobcovi mala byť uhradená 20.7.2015, k tejto (novej) obrane žalovaných, ktorá navyše bola v rozpore s dovtedajšími tvrdeniami oboch jeho klientov - oboch žalovaných, resp. v rozpore s ich vyjadreniami, právny zástupca žalovaných neuviedol žiadne skutočnosti a ani opis skutkového deja tvrdenej úhrady z 20.7.2015. Z fotokópie poznámok žalovaného na čl. 202 nie je zrejmé kedy tam boli žalovaným v 1. rade zapísané dve sumy po 1.600 eur. Pokiaľ žalovaný 1/ vyčíta žalobcovi, že mu nevystavil príjmový doklad, nie je zrejmé, prečo si podpisom žalobcu vo svojom zošite poznámok žalovaný 1/ nedal potvrdiť tvrdené prevzatie (oboch) súm žalobcom. Obrana žalovaného 1/ v podobe naznačovania možných daňových únikov žalobcu je prekvapivá, keď žalovaný 1/ na pojednávaní dňa 6.3.2018 uviedol, že on celý dom postavil bez faktúr, lebo na Slovensku sa stavia za hotovosť. To skôr vyvoláva dojem, že žalovaný 1/ v súvislosti s výstavbou domu v Búči, ktorý je evidovaný v jeho výlučnom vlastníctve, nemal záujem na vystavení dokladov. Pokiaľ žalovaný 1/ mal podľa vlastných tvrdení dňa 22.7.2015 zaplatiť druhých 1.600 eur, nie je zrejmé, prečo popiera tvrdenie žalobcu, že 2.9.2015 sa mal žalovaný 1/ vyjadriť, že nezaplatí. To vedie k záveru, že žalovaný 1/ si bol vedomý dňa 2.9.2015, že má voči žalobcovi ešte záväzok zo zmluvy, pričom v konaní nepreukázal, že by z jeho strany, či už dňa 2.9.2015, či po tomto dni, došlo k finančnému plneniu v prospech žalobcu. Už vôbec nie je zrejmé, pokiaľ žalovaný 1/ tvrdí, že úhrnom žalobcovi zaplatil sumu 3.200 eur, pričom z faktúry žalobcu č. 1510043 žalovaný 1/ uznáva len celoplošné lepenie parkiet s lepidlom v úhrnnej výške 2.046,99 eur, prečo si voči žalobcovi neuplatnil nárok na vrátenie sumy rozdielu medzi tvrdenou úhradou sumy 3.200 eur a sumou celoplošného lepenia parkiet s lepidlom v úhrnnej výške 2.046,99 eur.

Navyše, keby žalovaný 1/ aj preukázal pravdivosť svojho tvrdenia o úhrade sumy v celkovej výške 3.200 eur dvomi platbami po 1.600 eur, k zostávajúcej cene vyúčtovaných nákladov žalobcu vo výške 87,06 eur [(1.600 záloha + 1.687,06 doplatok z fa č. 1510043) - 3.200 tvrdená úhrada = 87,06 eur] sa žalovaný 1/ nijako nevyjadril. Nelogicky preto vyznieva aj tvrdenie žalovaného 1/ zo 6.10.2020, že nechce zaplatiť lišty a lepidlo na ich nalepenie (podľa faktúry č. 1510043 vo výške 397,56 eur a 60,77 eur), najmä keď rozdiel medzi ním tvrdenými úhradami a nákladmi žalobcu je len 87,06 eur, pričom hodnota lišt s lepidlom predstavuje úhrnom sumu 458,33 eur (397,56 + 60,77).

Taktiež je potrebné zdôrazniť, že predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie sumy vyfakturovanej žalovanému 1/ faktúrou žalobcu č. 1510043 za skutočne dodanú prácu a skutočne dodaný materiál. Predmetom konania nie je nárok žalovaného 1/ z prípadnej zodpovednosti žalobcu za vady vyhotoveného diela, keďže si ho žalovaný 1/ žiadnym zákonným spôsobom neuplatnil. Preto poukazovanie žalovaného 1/ na prípadné vady diela je pre účely daného konania bez právneho významu.

29. Vzhľadom na všetky uvedené dôvody a ich vzájomné súvislosti mal súd za to, že nárok žalobcu voči žalovanému 1/ na zaplatenie sumy vo výške 1.687,06 eur ako doplatku ceny diela zhotoveného žalobcom po úhrade nespornej zálohy vo výške 1.600 eur dňa 13.7.2015 je dôvodný. Žalovaný 1/ si spolu s manželkou - žalovanou 2/ - dielo prevzal dňa 21.7.2015 a dielo žalovaný 1/ s rodinou užíva, pričom žalovaný 1/ neuniesol dôkazné bremeno preukázania tvrdenej druhej úhrady sumy vo výške 1.600 eur žalobcovi dňa 22.7.2015, popri nespornej úhrade zálohy z 13.7.2015. Pokiaľ dohoda žalobcu so žalovaným 1/ o cene diela znela 8 eur/m² plus cena materiálu, nie je zrejmé, úhradu akej dohodnutej sumy za výkon mal žalovaný v 1. rade na mysli vo svojom vyjadrení z 22.2.2016, keď v čase jeho tvrdenej druhej úhrady sumy 1.600 eur dňa 22.7.2015 nepoznal ani cenu materiálu zakúpeného žalobcom u svojich dodávateľov a nemal vedomosť ani o množstve materiálu, ktoré bolo pri zhotovovaní diela pre žalovaného 1/ spotrebované. Navyše, je nelogické aby ten, kto tvrdí, že uhradil dohodnutú cenu diela, teda že popri úhrade zálohy uhradil aj doplatok ceny diela, ponúkol zhotoviteľovi po začatí súdneho konania, že mu (ešte) zaplatí 50% zo žalobou uplatneného doplatku ceny diela, teda že mu namiesto vyúčtovanej ceny diela vo výške 3.287,06 eur (1.600 záloha + 1.687,06 doplatok) uhradí úhrnom sumu 4.130,59 eur (1.600 + 1.687,06 + 50% z 1.687,06).

S poukazom na názor odvolacieho súdu, podľa ktorého Ak zmluvu o poskytnutí služby (napr. zhotovenie veci na zákazku, oprava alebo úprava veci) uzavrel so zhotoviteľom len jeden z manželov, stal sa (bez ohľadu na to, či cena služby je platená zo spoločných prostriedkov manželov) iba on účastníkom zmluvy o službe a výlučne on je vo vzťahu k zhotoviteľovi z uzavretej zmluvy oprávnený a zaviazaný..... Aj keď sa zmluva o službe týka spoločnej veci manželov (napr. veci, ktorá je v ich bezpodielovom spoluvlastníctve),

sú z nej oprávnení a povinní spoločne a nerozdielne obaja manželia (podľa ustanovenia § 145 ods. 2 OZ) len za predpokladu, že sa obaja stali účastníkmi tejto zmluvy, súd nárok žalobcu voči žalovanej 2/ nepovažoval za dôvodný. Aj z obrany žalovaného 1/ ako aj tvrdení žalobcu v žalobe totižto vyplýva, že zmluva o dielo bolo uzavretá len medzi žalobcom a žalovaným 1/, pričom zhotovené dielo sa stalo súčasťou domu evidovaného vo výlučnom vlastníctve žalobcu, ktorý bez ďalšieho sa súdu javí byť v skrytom bezpodielovom spoluvlastníctve manželov (obdobne aj samotné parkety pred ich nalepením), ako je tomu aj pri dobrovoľnej dražbe, keď vydražiteľom je jeden z manželov. Preto súd zaviazal na plnenie uplatneného nároku len žalovaného 1/ ako účastníka zmluvy o dielo uzavretej so žalobcom a žalobu voči žalovanej 2/ zamietol.

30. Pretože žalovaný 1/ svoj dlh riadne a včas neuhradil, dostal sa do omeškania s jeho plnením. Žalobca sa domáhal zaplatenia 5,05% úroku z omeškania ročne zo sumy 1.687,06 eur od 12.9.2015 do zaplatenia. S poukazom na § 517 ods. 1, 2 OZ a s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vznikol žalobcovi k 12.9.2015, teda ku dňu nasledujúcemu po uplynutí lehoty splatnosti faktúry č. 1510043, nárok na úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov vyšší zo sumy prísudku. K 12.9.2015 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,05%, preto súd žalobcovi priznal úrok z omeškania vo výške 5,05% ročne, a to až do zaplatenia omeškanej sumy vo výške 1.687,06 eur.

31. V spore bol žalobca voči žalovanému 1/ úspešný v celom rozsahu, a tak súd o náhrade trov celého konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že procesne úspešnému žalobcovi priznal 100% náhradu trov celého konania voči žalovanému 1/.

V spore bola žalovaná 2/ úspešná v celom rozsahu, a tak súd o náhrade trov celého konania rozhodol s poukazom na § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP, v spojení s § 396 ods. 3 CSP tak, že procesne úspešnej žalovanej 2/ súd priznal voči žalobcovi 100% náhradu trov celého konania.

32. Lehotu na plnenie súd žalovanému 1/ určil v súlade s § 232 ods. 3 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou Okresného súdu Komárno, Pohraničná č. 6, Komárno, na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného právneho predpisu.